

Teljes részletességgel nem sorolhatjuk fel kiállított tárgyainkat s minden tárgy rövid leírását nem adhatjuk, mert a jelen kiadványunkban nagy helyet foglalna el, az olvasóra nézve fárasztó volna, míg ha kiállításunkat megtekinti, ezen leírás után is könnyen tájékozhatja magát.

Végül fényképeket lát a második szekrényben a szives szemlélő. Ezeket egy millenniumi album létesítése céljából gyűjtjük, hogy a késő nemzedék — majd ha mi már rég nem leszünk s az egyesület izmos, erős, országos és szaktekintetben világhírű lesz — hadd lássák, kik voltak a jelenben az O. Á. E. vezetői, s azon nemes szívű emberek, a kik szóval, írással és tettel előmozdították az állatvédelem ügyét. Ezek a budapesti állatvédők. Ide jönnek azon ellenségeink és gunyolóink, kik szeszélyes fanatizmusnak tartják az állatvédelmet, gáncsot vetnek, gúnyt űznek az állatvédelemből, melyet szerintük csak ölebet kényesztető aggszűzek, macskát nevelő vénasszonyok űznek. Hát azoknak megmutatjuk e fényképeket s azt mondjuk, hogy: nézd vannak itt különb férfiak és nők náladnál. Komoly, derék férfiak, üde, fiatal leányarczok, jóságos nők és anyák, s egy pár tisztos agg, kiknek szemeiből nem hóbort, hanem nemesszívűség, irgalmasság, minden iránt való szeretet s odaadó szívélyes segítség sugárzik.

Ennyit kiállításunkról.

Vajha fáradozásunk az állatvédelem terén sohasem maradna meddő s kiállításunk nemcsak a fővárost s a vidéki látogatókat serkentené nagyobb érdeklődésre egyesületünk s az állatvédelmi eszme iránt, hanem az idén Budapesten tartandó 12. állatvédelmi kongresszus tagjai szétvinnék a világ minden tájára a magyarnak nemcsak jó hírét, de otthon megemlékeznének erről a kis csemetéről is. Fialat bár, de folyton erősbbödik s többeknek segítségével csakhamar hatalmas árnyat, védelmet adó fává fogja kinőni magát, oitalmára, védelmére ama teremtményeknek, melyek nem szólhatnak bár, de épp úgy éreznek, mint az uralkodó ember, ki őket isten adta jogánál fogva igába hajtja, munkára kényszeríti, szolgájává teszi, életével adóztatja s mindenben alárendeli. S bárkinek, ha szívében az élő lények iránt egy szemernyi jóságnak, a szeretet egy parányának s a szájalomnak helye van, az jó szívvvel fogja segíteni ügyünket, s ha ezt nem teszi is, legalább nem gáncsolja, s nem csak az emberek, de minden más élő lény iránt is fel fogja értelmét a szentírás eme szavainak: «irgalmasságot kívánunk és nem áldozatot!»

Fodor József.

Az „Állatok Óra“ története.

Az orsz. kiállítás igazgatósága felszólította egyesületünket, hogy időszaki folyóiratunk az «Állatok Óra» keletkezésének történetét küldjük meg rövid vázlatos szövegben, csinos, apró illusztrációkkal tarkított nyomásban, mely felölelje a célt, a tárgyat és az irányt, a melyben a folyóirat hatni és haladni igyekezik.

E kivonatot a sajtó pavillon számára kérte be az igazgatóság, hol az összes magyarhoni lapok kivonatos története hasonló nyomásban elhelyeztetett.

Mi a következőt küldtük be az igazgatóságnak az egyesület czimével együtt mintegy 200 példányban.

Az állatok őre.

Az Országos Állatvédő Egyesület folyóirata, mely jelenleg nagy nyolczadrét alakban negyedévenként megjelen, mint időhöz nem kötött folyóirat, 1891-ben június hóban indult meg. Két alakban adatott ki: először mint **rendes folyóirat** az egyesületi tagok számára és másodsor **kefelenyomatu kézirat** (hatoldala tiszta) gyanánt, ily alakban Magyarországon megjelenő összes napilapok és folyóiratoknak megküldetett azon versbeli kérelemmel:

Sajtó! hatalmad mérhetetlen,
A toll ma már mindenható:
Ó támogasd e nemes eszmét,
Az élők, állatok védelmét

és azon prózai kérelemmel, hogy czikkeinkből, tudósításainkból, melyek szánalmat, rokonszenvet, jó bánásmódot akarnak kelteni az emberekben az állatok iránt, minél többet vegyenek át, hogy az állatvédelem nagy eszméjével mennél hamarább megbarátkozzék a nagy közönség, hogy az egyesületnek minél több barátokat szerezünk a vidéken. A vidéki tagok pedig hol fiók, hol önálló egyesületekké tömörüljenek.

Az első évben 1891-ben két szám jelent meg, júniusban és novemberben, 1893-ban három szám és pedig folytatólagos folyószámmal, tehát 3., 4. és 5. szám. Megindította e lapot dr. Szalkay Gyula, az egyesület igazgató-titkára.

Az 1893. évtől kezdve időhöz nem kötött folyóiratunk, rendes negyedévenként megjelent lappá változott, és azóta rendszeren jelenik meg; de megszűnt a kefelenyomatu kiadás.

Az alak egészen megmarad, csak a czimkép változott, a

mennyiben egy a lókinzást ábrázoló vignetta helyett, az ide nyomtatott kedvesebb, tetszetősebb «galambokat etető lányka» véteget fel czimlapul.

Keletkezési éveiben a «Budapesti Állatvédő Egyesület» évkönyvet adott ki. Az első kettő, kis nyolczadrét alakban 1882 és 1883-ban, az egyesület akkori főtitkára **Herman Ottó** által adattak ki. A következő évben egy havi folyóirat indult meg **Szalzenbach Imre**, másodtitkár szerkesztése alatt, mely azonban nem tarthatta magát, 1886-ban megszűnt. 1887. évtől kezdve megint évkönyvek jelentek meg, melyek az egyesületnek munkálkodását ecsetelték; ezek dr. Szalkay Gyula tanár és egyesületi főtitkár által adattak ki.

Mikor 1891-ben a nagy filantropnak **Rökk Szilárdnak**, az általános könyörület nemes apostolának az «állatvédelmi célokra» szánt 50,000 frtjának kamatai a székes főváros nemes tanácsa által az Országos Állatvédő Egyesületnek folyósítottak, megindítottuk:

I. Az «**Állatok Öre**» folyóiratot.

II. A **Röpiratok** kiadását. Röpiratokban, melyek ezer meg ezer példányban ingyen szétosztattak, oly hasznos és tudni való közlések jelentek meg, melyekből a közönség a kinzások elkerülését tanulta. Eddig hét röpirat jelent meg.

III. Az **Elbeszélések** kiadását. Önálló, legfeljebb egy ivre terjedő dolgozatok, melyekből rokonszenvet, szánalmat, tanultunk ez élő lények iránt. Az eddig megjelent önálló elbeszélések:

1. Előbb állatkinzó, aztán gyilkos; dr. Sziklay Jánostól.

2. Az állat értelme és szive, Bársony István.

IV. Az «**Állatvédők naptárát**», mely 4000 példányban ingyen osztatik szét; naptári rész elhagyásával mint [**«Évkönyv»**] is jelent meg. És végtére:

V. Az «**Állatvédelmi könyvtárt**», eddig 2 mű jelent meg:

a) «**Ne bánts az állatot**». Az állatvédő törvény és rendeletek, példákban: 200 koronával jutalmazott pályamű, 45 drb elbeszélés az ifjuság és a nép számára; írta K. Nagy Sándor, törvény-széki bíró.

b) **Gemma** vagy erény és bűn. Állatvédelmi regény a serdültebb ifjuság számára; írta Elpis Melena, fordította Szalkay Elvira.

Az «**Állatok Öre**»-nek munkatársai főleg az egyesületi tagok, és oly neves emberek, kiknek országos hírok van. Igy gróf Apponyi Albert, Bársony István, Irányi Dániel, Benitzky-Bajza Lenke, Pósa

Lajos, Vámbéry Ármin, Entz Géza, Thewrewk Emil, dr. Kiss Mihály, dr. Silberstein-Ötvös Adolf, dr. Sziklay János, Wohl Janka, dr. Buday József, Szanday Zénó.

Tagjaink közül munkatársak voltak: Királyi Pál, Herman Ottó, dr. Verédy Károly, Büttner Lina, K.-Nagy Sándor, Thewrewk Árpád, Verther Alvin, Monostori Károly, Szallenbach János, Szirmay János, Ipolyi Gizella, Kövér Ilma, Szini Péter, Eperjesy István.

Az «**Állatok Öre**» célja szakszerű cikkeivel az állatvédelmi eszmét terjeszteni, azt kedveltté, ismertté tenni, azon félszeg tév-eszme kiirtására törekedni, melynél fogva az állatvédelem csak öreg bácsiknak, aggszűzeknek való, kiknek nincs kire pazarolni szeretetüket. Pedig az állatvédelem ikertestvére a felebaráti szeretetnek. Szeressük, kedveljük, pártoljuk, óvjuk, oltalmazzunk mint denkit, ki körülöttünk van, mindenkit, ki épp úgy érezni tud, min-önmagunk. Az állat pedig épp oly érző lény, mint az ember, az állatra rászorulunk; erejére, szőrére, bőrre, tejére, husára; ne háláljuk meg az ő készséges munkaerejét, melylyel sokszor egy egész családot eltart jó bánásmóddal, jó tartással? És ha husára szorulunk, haláltusáját rövidítsük, hogy lehetőleg fájdalommentesen és gyorsan öljük meg. Ez legyen főtörekvésünk.

Az «**Állatok Öre**» további célja, a külföldi mozgalmat szem-ügygyel kísérni; mind azt, a mi jó, a mi czélszerű és üdvösnek bizonyult, nálunk terjeszteni és meghonosítani. A külföldi szak-irodalom iránt figyelemmel lenni, és azt rövid kivonatokban ismer-tetni. A valódi állatvédelmet az álvédelemtől óvni, soha nem szol-gálni magánérdeknek, hanem a tiszta önzetlen védelem minden vonalon, legyen a lapnak főtörekvése.

